

af vissa nödvändiga regler och lagar, hvilka jag ej kan öfverträda utan känsla af disharmoni och medvetande af att ha handlat emot mitt innersta väsens fordringar. Men dessa nödvändiga lagar, hvilkas absolut förbindande magt jag måste erkänna, de måste således vara bestämningar, hörande till mitt eget väsen, då deras nödvändighet och allmängiltighet ej ur erfarenheten och det opersonliga kan härledas. Jag kan ej utan dem vara mitt eget jag; oaktadt desamma, såsom reglerande förhållanden till andra jag, måste ha en grund, som ej kan vara det enskilda jaget, utan som måste tänkas såsom gemensamt ingående i alla eller flera särskilda jag samt sålunda hänvisande på personer af högre natur, än de menliga enskilda jagen, såsom på familjen, de öfriga privata samhällena och de publika samhällena. Kunskapen om dem är sålunda äfven till sitt sanna väsen en rationel kunskap eller en kunskap om det personliga, hvilken vinnes genom reflexion på det egna jaget. Vidare, om jag reflekterar på mig sjelf såsom ett praktiskt verksamt och viljande väsen, finner jag min vilja bestämd af vissa nödvändiga förnimmelser, utan hvilka jag ej kan vara ett viljande